

שבת פרשת אחרי-קדושים

כניסת שבת 18:43 | יציאת שבת 19:51

יב' אייר תשפ"א 24 באפריל 2021

גיליון 1966 (פ"א / 28)

זמני השבת

19:03 - מנחה וקבלת שבת

8:30 - שחרית

לאחר התפילה - שיעור של הרב בני :
"לפני עיוור" - פשט, מטאפורה והלכה

שיעורי שבת לילדים: 😊

אירוס	חצב	כיתה א'	כיתה ב'
צורי בורגנסקי	יקיר שטריקר	סיני חיים בירנבוים	ראם לכר
כיתה ג'	כיתה ד'	כיתה ה'	כיתה ו'
שירה דגן	רונה לדרמן	אביתר כהן	נעם רחל שגיא

17:30 - שיעור של מדכי זלר :
"פשט למות: אבל ומלנכוליה בכתבי מי השילוח"

18:30 - מנחה

פרקי אבות

18:45 - מנחה ליד בית הוף

קהילה יקרה!

רצינו להודות לכולם על החיבוק והתמיכה
שקיבלנו ועוד מקבלים...
תודה לכל מי שהגיע לברית, לכל מי שהכין,
הציע דירה לשבת, התקשר, ביקר והציע
עזרה.

אנחנו מרגישים עטופים מאד, ומבורכים בכך
שאנחנו חלק מקהילה הזו.

אביבה, שעריה, נטע שלום וגל-לב זלר

זמני תפילות השבוע:

שחרית -

א'-ה': 6:00

יום ו': 6:00, 8:00

מנחה-הלכות-ערבית : 19:00

פרידה וחפיפה מנהל קהילה – צביקי וייל, מנהל הקהילה הנכנס, יתחיל חפיפה ביום ראשון הקרוב. במהלך השבוע החולף קיימתי שיחות פרידה עם מובילי פעילויות וועדות בקהילה. במהלך השבועיים הקרובים נקיים שיחות חפיפה עם מנהלי הפעילויות ועם מנהלי תחומים במועצה האזורית. בהמשך נודיע על מועד ההחלפה המדויק. ברוך הבא צביקי.

צוות חירום קורונה – הצוות נפגש השבוע כדי לדון בנושא ההגבלות על פעילות בית הכנסת. ראו פרסום נפרד.

שבת שלום

סיכום פגישת צוות חירום קורונה

צוות חירום קורונה דן השבוע על האפשרויות להרחבת הפעילות במתחם בית הכנסת. תקנות המדינה מאפשרות, גם בשלב זה, להפעיל את בית כנסת במתכונת תו ירוק (מחוסנים ומחלימים) או במתכונת תו סגול (20 איש במבנה). לכן, נמשיך בשלב זה לפעול בבית כנסת במתכונת משולבת. האולם המרכזי של בית הכנסת ימשיך לפעול במתכונת של תו ירוק. החזן יעמוד בקירבת הפתח על מנת לאפשר תפילה ברחבה. ההצללה ברחבת בית הכנסת תחודש. מבנה בית המדרש ומבואה יפעלו במתכונת של תו סגול (עד 20 איש). השהות בתוך המבנה כולו עם מסכות. ישנה חשיבה ממספר כיוונים על הדרכים להשיב את בית הכנסת למקום יותר מרכזי בחיים הקהילתיים שלנו, ונשתדל שההתארגנויות הללו, ביחד עם המשך תהליך הסרת מגבלות המדינה מבתי הכנסת, אכן יאפשרו זאת.

שבת "מודעות לשכול האזרחי" | הרב בני

יוזמה ברוכה באה לעולם, לפני מספר שנים – לציין בשבת פרשת "אחרי-מות" את השכול האזרחי. שבת זו היא סמוכה ליום הזיכרון, בו הזדהינו עם המשפחות ששכלו את יקיריהם למען העם והארץ, ובאה לתת תמיכה למשפחות השכולות ממחלה או אסון, שלא בהקשר הלאומי. לתמיכה קהילתית יש ערך רב מאוד. למרבה הצער ישנן בקהילתנו כמה משפחות שכולות בהקשר זה, ויש כאן הזדמנות להתעניין ולהשתתף בצערם האין-סופי.

שבת זו נבחרה משום שתחילת פרשתה "אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן". אחד הדברים המיוחדים במוות הנורא של בני אהרון הוא שנאסר על אהרון ובניו הנותרים להתאבל עליהם, ותחת אבל זה אומר להם משה: "וְאַחֲכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְיָ". האבל החברתי בא לתמוך במשפחה על אובדנם. נסיים בשורות הראשונות משירה של זלדה, "אל תרחק":

הַמְנַחֲמִים בָּאִים אֶל הַחָצֵר

הַחִיצוֹנָה

עוֹמְדִים עַל יַד הַשַּׁעַר

אֲשֶׁר פָּנּוּ אֶל גֵּיא צְלָמֹת

וְאִמְתוּ סָבִיב סָבִיב.

עֲמִידָה עַל יַד הַשַּׁעַר כָּל יְכַלְתֶּם

שֶׁל מְנַחֲמִים לְשֵׁאת

בחזרה להיכל | נעמי ליפשיץ

חודשים ארוכים של תפילה בשמש, מנסים להימלט מהחום בפינה מוצלת, חודשים של התחפרות במעיל מפני הצינה ורוחות החורף. מחיצה סמלית, דרכה אני צופה בדובי היושב ממש לידי מעבר לחרכי העץ בשתי וערב. העולים לתורה ניגשים לבמה המאולתרת, מתיזים אלכוגיל ומברכים, הקוראים ושליחי הציבור שומרים מרחק, הגבאים עומדים כמטחוי קשת. מסיכות. הסתר פנים.

ספר התורה נישא בידי גבאי. לא מקיפים אותו בכבוד, לא ניגשים אליו ביראה. אני מביטה במי שנושא אותו, פוסע לעבר הארון, דמותו הולכת ונבלעת. מהזווית שבה אני מסתכלת, אני מצליחה להבחין באור מנצנץ מטסי הכסף, ממלא לרגע את החלל. נקישה, צליל סגירת הדלתות.

כהן אחד או שניים חולצים נעליים לידינו, נושאים כפיים ומברכים. הדוכן שבפנים נראה מיותר, כאילו ממתין למגע כפות רגליהם, לניגון הברכה, לכוונת הלב, לתחינה. יברכך השם וישמרך.

כסאות פלסטיק נערמים ליד הקיר בסיום התפילה. המשרתים בקודש מפרקים את המשכן עד למסע אל התחנה הבאה.

הריטואל הפשוט והמוכר פושט צורה ולובש צורה, ממחיש לי כמה השגרה הפשוטה של התפילה שהורגלנו בה, עם הסדר הידוע, במקב מונוטוני לעיתים, חסרה לי.

כמה אני רוצה לחזור לבית שאוצר בתוכו רגעים של יום יום, וחיפזון וכריכת תפילין כלאחר יד, לצד רגעי התעלות, צומות ונעילות ונחשולי לחישות ובקשות. בית שהכיל רגעי שמחת חתנים, וכניסה בברית של אברהם ולעול המצוות. בית המשמר בו רגעי עצב של פרידה מיקרים, ודמעות צער, ומחנק.

הספסלים הריקים מאדם דוממים. דממה של געגוע ללובן הטליתות, לנדים לקצב תפילתם, לתינוקות שקולם מפלח את הפסוקים והמזמורים, לסופרן המושמע מהעזרה, לנמים בצנעה, לשוקעים בשיח, לשואלים ולעונים.

הס מושלך בתוך היכל המבקש להתמלא במנעד הקולות ובתחנונים, בהודיה ובשבח. בתפילין של יד וראש, בבגדי שבת וחג, בלחש ובשירה. אכסניה נאה שעצב יורד עליה, שואלת בחשש מתי יחדש ימינו כקדם. דריכות, ציפייה ליום שיבוא.

וכאילו מובן מאליו - הנס קורה. חזרנו.

בשעה שאני יושבת במקומי, דרורית סמוכה אלי בקצה השורה, מדי בספסל שלפני, מיכל מאחורי, אני הוגה בקשר שלי למקום הזה. אולי השורשים שלו נטועים בימי צעירותנו, כשבית כנסת היה בגדר חלום, ונדדנו מה"מגדל" לגן ברקן, למתנ"ס, לחדר האוכל.

עד הגיע היום המיוחל, בו זכינו למעון קבע רב הדר וכבוד. על חורבות הדיר הישן בו פעו הכבשים, קם לנגד עינינו בנין רב תפארת, אמן ויטראז' נתן בו חלונות צבעוניים עם פסוק מרגש, והלב התרחב. ופעייית הכבשים הפכה לרננה ושיר לה'. הנה על ההרים רגלי מבשר, משמיע שלום. מי היה מאמין.

לעת הזו, בה אנחנו בוחנים שוב, בעקבות המציאות החדשה, את המהות של מקום תפילתנו, שאלתי את עצמי מהו עבורי בית הכנסת?

הוא מקום שנסתפג ברבדים של זיכרונות הנארגים לתוך תפילות ומעניקים להן משמעות.

המושב ליד צדוק, שם עמד בתפילתנו אבי ז"ל, שנים רבות. לעיתים בעיני רוחי אני רואה את כיפתו הגדולה וגוו שהפך כפוף עם השנים, ושומעת אותו מתקן את בעלי הקריאה...

המקום הקבוע של מורדי חברנו האהוב, ליד הבמה, מהדהד בי את קולו כשליח ציבור וכמתפלל מן המניין.

כיסא אליהו הראשון, שבנה אביה של חברתנו צבייה. הבריתות של בנינו, כשסבא הסנדק אווז בהם, קשוב למילות המוהל.

המחיצה שיהודית ירחי, אמנית וחברה מעין הנציב, עיצבה עבורנו, לאחר שהזדעזעה מקודמתה.

שמש של בין הערביים שופכת אור על ים בוהק של טליתות. סלסולי כל נדרי, ודמעות על לחיי אמו של החזן, ההוגה בזמן אחר. באבא שלה עובר לפני התיבה, נושא תפילה זו בגיטו. לא שרירין ולא קיימין.

פרוכת התכלת שחסידה לנדאו ז"ל רקמה לזכר בנה רוני, חברנו, שנפטר בדמי ימיו.

אבא שלי קורא את פרשת עקידת יצחק כך שראית לפניך את המאכלת וחווית את ייסורי האב.

שנים של קדיש על הורינו.

הלב הרוטט, המחסיר פעימה, כשבנינו חגגו בר מצווה וקראו את הפרשה.

אזכרת נשמות לאהובים, לרעים, לבני ישיבה, לנופלים, לנספים, למי שהותיר חלל בתוכנו.

שקיות לילדים, ריקודי שמחה. חופה שצומחת כל שנה מעל ראשי הנערים. שידגו לרוב בקרב הארץ.

שבתות, חג ומועד, חולין וקודש, אבל ותקומה, גיל ורעדה, בתוך קהילה שהיא משפחתי. חלום.

אולי יגיע היום, כשנצנח וירוסים המשנים סדרי עולם, שאראה שוב לידי ילדים מציבים צעצועים על המשטח המיוחד שסבתא הכינה עבורם. שנתקהל בצפיפות- נערים ונערות, ידידים וחברים, ותיקים וצעירים ומי שרק לאחרונה הגיע אלינו.

אולי יגיע היום שצר יהיה המקום באולם, ואנשים יתורו אחרי מקום פנוי, ואורית תעמול על סדר הישיבה, ותסייע למי שלא מצא היכן לשבת, ורינתנו תקרע את הרקיע בכוונותינו.

ושנרגיש, חרף רצונות שונים, ומנהגים נבדלים, ומאוויים מגוונים, ושאפיות חדשות, ותפיסות ועמדות שיש לתת עליהן את הדעת, ושיקולים של נוחות, והעדפות ושאלות על הליבה, וחיפוש דרך לבוא לידי ביטוי, וקושיות על בחירות- שיש משמעות בחזרה להיכל.

זה טיבו של חלום- הוא אישי, רלבנטי בעיקר לעצמך, ולעיתים- מתגשם.

אכן היה מרגש | אסתר אלכסנדר

מנהג קריאת מגילה ביום העצמאות

מסורת ישראלית חדשה

מנהג קריאת המגילה ביום העצמאות הוא מיזם חדש המבקש לתת מקום וקול להתרוממות הרוח הישראלית האופפת את יום העצמאות.

היוזמים: בוגרות ובוגרי 'בית פרת' – מדרשה ישראלית, בית מדרש לצעירות ולצעירים מכל גווני החברה הישראלית אליהם חבר גם בית המדרש לרבנות ישראלית של מכון הרטמן.

בשכונה הקיבוצית הרימו את הכפפה. בסיומה של תפילת יום העצמאות החל הטקס המרגש. טל אליהו הגבאי חילק לכל המתפללים והמתפללות דף מהודר שמצדו האחד כל הטקסט של מגילת העצמאות ומצדו השני נוסח לקידוש ישראלי לכבודו של היום.

הטקסט של המגילה חולק לשמונה קטעים כשהם מוטעמים בטעמי הקריאה של ההפטרות. כל קטע נאמר או בהקראה רגילה או בטעמים ושותפים לקריאה היו גברים ונשים כאחד. עם סיום הקריאה נמזג מיץ ענבים אל גביע הקידוש והילה ספקטור קידשה בקול. בטקסט הקידוש משולבות פסוקים מולחנים ושורות משירים ישראלים אותם זימרו כולם בצוותא.

הכל היה כל כך פשוט ונכון ועלה במחשבתי איך לא חשבנו ועשינו זאת קודם לכן.

לשנה הבאה בכל מניני הקהילה – אמנן!

נוסח קידוש יום העצמאות:

קומי אורי פי בא אורף ויבדד הי עלף זרח

ונאמר

אור חדש על ציון תאיר, ונזכה כלנו מהרה לאורו
לכן הנה נמים באים, נאם-ה'
ולא נאמר עוד חי-ה',
אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים.
פי אם-חי-ה', אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון,
ומכל הארצות, אשר הדיחם שמה;
והשבתים, על-אדמתם, אשר נתתי, לאבותם

ונאמר

בלשונות רבות מספור דיברנו
וזה את זה כמעט בכלל שלא הכרנו
ומקומות רבים מאוד עזבנו
ורק מקום אחד רצינו ואהבנו
וקוים בנו הכתוב, שישוב הי לציון ואתו נשוב

שנאמר

שובי אלי, את בתי אהיבה שובי אתי, ונאני אשובה
הנה עמי זאת אות כתיובה פי בתוכך אתן משפני
ועלה ועלה בואי לגני הנץ רמון פרחיה גפני
ונתקבצנו מכל הגלויות – להיות כאן עם אחד

שנאמר

ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל
ומלך אחד יהיה לכם למלך
ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד

שנאמר

יחד – כל הדרך,
יחד – לא אחרת,
יד ביד נושיט לטוב
שעוד יבוא, בוא יבוא
ונטעתי על אדמתם ולא ינטשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר הי אלהיך .

שנאמר

כאן זה בית, כאן זה לב
ואותך אני לא עוזב

ונאמר

לחיי העם הזה, שכמה טוב שהוא כזה,
שהוא כזה!
סברי מרנן
עונים: לחיים
ברוך אתה הי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

תצפית עמק המעינות ואגירה שאובה

ע"ש תולירוזנברג ז"ל

ב"ה, אייר תשפ"א

לחברותינו וחברינו באשר הם,

בחדש סיון שיבוא עלינו לטובה, תמלאנה 35 שנה למותו של תולי היקר.

משפחתו בקשה להנציח את זכרו באופן שיבטא את תרומתו החלוצית של תולי להקמת טורבינת הרוח הראשונה שהיתה אבן הפינה לענף האנרגיה המתחדשת במעלה גלבע. כיום זהו ענף מוביל ורב היקף בקבוץ ובאזור כולו זה מספר שנים שלצידו פועל מרכז מבקרים - "חוות הרוח" - שזוכה בשנים רגילות לעשרות אלפי ביקורים בשנה.

יוזמת המשפחה פגשה בתוכנית של מרכז המבקרים להקמת מצפה נוף סמוך מאוד למבנה של חוות הרוח בנקודה המהווה תצפית נהדרת לעמק, לבקעת הירדן וצפונה עד דרום רמת הגולן. בשלב הראשון מדובר על הכשרת שביל גישה מתאים והצבת אלמנטים בסיסיים שיגדירו את הנקודה כתצפית. זכרו של תולי יונצח על גבי מצבת אבן שתונח במקום וכן בשמה של התצפית. בשלב ב' ישנה כוונה להקמת פרגולה ולהצבת ספסלים ומרכיבים נוספים. נכון להיום, בוצעה מרבית עבודת ההקמה הבסיסית של המצפה ונעשות השלמות אחרונות. צוות ההקמה כולל את ארנה לבר"ן מרכזת המשק, את אבי לביא מנהל חוות הרוח ואותי.

בני משפחתו של תולי ז"ל העמידו לטובת המיזם סכום משמעותי ובהזדמנות זו אנו מודים להם מאוד. כדי להגיע ליעד של ההקמה (כ־40,000 ₪) אנו מבקשים לשתף את מי שהכירו ואהבו את תולי ז"ל, איש כמתנת ידו. התרומות יועברו ל"קרן המרכזית למוסדות חינוך ותרבות" שליד הקיבוץ הדתי" (הידועה בשמה "קדחת") שהינה עמותה רשומה ומוכרת לצורך ניכוי מס. תישלח קבלה לכל תורם. תאריך היעד לסיים גיוס התרומות הוא ג' בסיון תשפ"א, 14.5.2021.

אפשרויות להעברת התרומה:

1. העברה בנקאית ל"קדחת": בנק מזרחי 20 סניף 421, חשבון: 240698
יש לציין "עבור מצפור לזכר תולי ז"ל"
יש לשלוח לי בווטסאפ 052-3749338 או במייל zadokilif@gmail.com צילום האסמכתא על ההעברה. חשוב מאוד ליידעני שהועבר הסכום.
2. שליחת צ'ק לכתובתי: קבוץ מעלה גלבע
ד.נ.גלבע 1914500 לפקודת: הקרן המרכזית למוסדות דת חינוך ותרבות.

תודה מראש לכל השותפים בהנצחתו של יקירנו תולי.

עומד לרשותכם בכל שאלה - בברכה,

צדוק ליפשיץ

הבהרה :

איסוף התרומות דרך עמותת קדח"ת נחוץ על מנת שנוכל להמציא קבלות ופטור ממס למשתתפים. לפונים אלי שמעדיפים לשלם באמצעות ביט, תוכלו לעשות זאת דרך הווטסאפ שלי 052-3749338. במקרה כזה לא נוכל לספק קבלה אישית, אך מי שמעדיף כך- תבוא עליו ברכה. אני בכל מקרה מעביר כל תרומה לעמותה ומדווח לחבריי בצוות ההקמה.
תודה מראש, צדוק